

questra, l'Orfeó Granollerí i el seu mestre director, En Aureli Font, sobretot, varen demostrar el molt que en l'art musical pot la ja gloriosa institució orfeònica, interpretant justament i en tota sa integritat d'expressió les hermoses partitures «La Rondalla d'un pastor», del compositor local, el mestre En Benet Morató; «Pàtria Noya», de Grieg, en la qual tant se llueix el baríton En Miquel Blasi; i per fi l'excel·lent i fogós «Tannhäuser», del gran Wagner, que entusiasma al públic, qui premià als choristes i a l'orquestra La Moderna amb xardorosos aplaudiments.

La senyoreta Callao va ésser obsequiada amb un formós pomell de flors, que li entregà el chorista i vice-president de l'Orfeó, En Joaquim Montaner; i, en acabat el concert, doblement obsequiada amb un delicat «lunch» per la Junta de La Unió Lliberal i Comitè d'Acció de l'Orfeó Granollerí.

Assistiren a aquest darrer obsequi varis admiradors de l'actriu, qui poderen observar en la senyoreta Callao l'expressió d'agraïment de que estava posseïda per tant delicats obsequis.

Es d'alabar que en el programa del concert acabat de resenyar, hi fossin impreses les lletres de les dotze poesies de l'Apeles Mestres en les quals s'inspirà el mestre Cassadó per a compondre sa col·lecció «Les cançons dels mesos.»

Els balls de la Festa Major

Fora cosa imperdonable, en resenyar la Festa Major de Granollers, no parlar dels balls. Es que els balls constitueixen una nota de llum i de color, amb els envelats oberts, tal com se fan aquí, on no priven, sorrosament, els esperits raquítics, egoistes, a qui dol que els del carrer gaudeixin de la seva festa, i prefereixen les incomoditats d'un envelat tancat, en ple estiu, amb tal de que ningú més que ells puguin assaborir l'enlluernament de l'envelat radiant de llum.

Cal parlar dels balls, també, en gràcia a la gentilesa de les nostres noies. A Granollers ens mancaràn infinitat de coses per a poder-les mostrar orgullosos als forasters, però de noies, no; de noies boni-

ques, elegants, enciseres, no ens en manquen. Com més va, més boniques les trobem, i més gentils; i amb més barreja de goig i de recansa, per haver-nos avençat, les veiem voltar i giravoltar, habillades amb les mateixes robes que es vesteixen les noies de ciutat.

Al jardí del Casino, magnífic pels qui saben mirar enlaire — vagi un elogi per l'electricista senyor Garriga — mai hi havia hagut flors més belles que en aquesta festa major. Quin goig pels ulls, estendre la mirada per l'ampla sala improvisada! Allí, el més bo i millor de casa nostra i una volior de forasteres que encisaven. Tots els colors de l'arc de Sant Martí eren confosos divinalment, sota la llum que queia entre el fullam verdós dels castanyers.

Llàstima que l'alfombra i els cortinatges hi desentonessin del bell conjunt harmònic!

L'envelat de La Alhambra, cap any l'havíem admirat tan esplèndid, tan esvelt, tan ric i elegant. Era tan bonic en son grup central, fet de flors i amb llum a dojo, com a tot vol, guarnit amb magnífics velluts i gasses i flors de tots colors. Era un ric estoig per a guardar-hi les beutats de nostra vila i de tota la terra vallesana, i honora per igual a la societat com als industrials granollerins que el montaren, Vídua Gelabert, envelador; Joan Palaus, jardiner, i Pere Mundet, electricista.

L'Envelat Popular, molt concorregut pel nombrós estol de joves sublevats de La Alhambra, no era pas del nostre gust. Amb aquells cortinatges grocs i rosa tan llampants i aquella perspectiva amb *Triannon* i tot, no hi hem après res. Preu per preu, ens quedem amb els enveladors de casa.

A La Unió Lliberal nosaltres cap any hi posariem res, ja que som del parer de que la catedral no necessita adornos. Durant els quatre dies de festa, ha sigut tanta la gentada que ha anat a la Casa, que no hi havia dret a estar-s'hi més que aquells que ballen com si complissin una obligació.

I al chor Amics de la Unió, sabem que, amb la sala també guarnida, s'hi han celebrat esplèndids balls que hi han atret nombrosa concurrència els tres primers dies de festa.

I entre *foxtrots* i altres dances exòtiques i altres tant de la terra com les sardanes de l'Envelat Popular, a tot arreu s'ha tingut pietós record pels qui sofriren.

Al Casino, se subastaren dues toies. La primera seguint bella costum, a favor dels pobres de la vila; per als soldats de Melilla la segona. L'eloqüència del company Esteve Sarroca no va aconseguir més que 80 pessetes per una toia que alguns anys n'ha valgut cinc o sis centes. Què hi farem! La va adquirir l'Industrial i vicepresident del Casino En Jacint Trullàs i la ballaren en Josep Casals i la bellíssima senyoreta Mercè Plans. El crit de caritat per als soldats llençat per l'Amadeu Barbany, altre bon company nostre, trobà més ressó en les butxaques de la gent rica. Primer, adquirí la toia per 300 pessetes el mateix senyor Trullàs; en segona subasta, en donà altres 300, don Joan Espasa, i en pagà 300 més, el conegut borsista barceloní don Miquel Soler. Per últim, tancà la subasta el senyor Magí Anglés donant-ne altres 150 i oferint la toia al subastador, qui la ballà amb sa promesa, la gentil senyoreta Margarida Pujol, filla del president del Casino.

A la Unió es recaptaren 220 pessetes per als pobres de l'Hospital; a La Alhambra, 378 més destinades a igual objecte i 240 per als soldats de Melilla, i al chor Amics de la Unió, 195'45 per als socis que es troben en les files de l'exèrcit.

Aquest número ha passat per la censura governativa.

La NOTARIA de
D. Manuel Gatell i Solà
l'Arxiu general de protocols d'aquest
Partit judicial
s'ha traslladat al Carrer d'en Clavé, 31
(Casa Torredadella)

F. Montaña i Guasch

Metge cirurgià

Especialista en Enfermetats de la Pell i Veneri

GRANOLLERS: Carrer Barcelona, 1, 2.^{on}

BARCELONA: Carrer Sant Pau, 28, pral.

Dijous i diumenges, de 9 a 12

Tarda, de les 3 a les 5